

3. Zarzut trzeci dotyczący tego, że komisja odwoławcza naruszyła prawo, gdy uznała, że ACER jest właściwy, by wyznaczyć granicę obszaru rynkowego w myśl art. 15 rozporządzenia Komisji (UE) 2015/1222.
  - Skarżąca twierdzi, że komisja odwoławcza dopuściła się oczywistego naruszenia prawa, gdy stwierdziła, że ACER jest właściwy, by zmienić konfigurację obszarów rynkowych i wprowadzić nowe granice obszarów rynkowych w myśl art. 15 rozporządzenia Komisji (UE) 2015/1222. Zdaniem skarżącej ACER działał ultra vires i nie uwzględnił ram prawnych oraz kompetencji państw członkowskich.
4. Zarzut czwarty dotyczący tego, że komisja odwoławcza nie przedstawiła należytego uzasadnienia oraz naruszyła prawo, gdy uznała, że ACER wykazał, iż na granicy niemiecko-austriackiej występuje ograniczenie strukturalne.
  - Skarżąca twierdzi, że naruszone zostały jej prawa procesowe, gdyż komisja odwoławcza nie odniosła się do argumentów przedstawionych w odwołaniu, natomiast oparła się na ogólnym stwierdzeniu pozbawionym jakiegokolwiek konkretnego związku z rozpatrywaną sprawą. W sytuacji gdy Sąd orzeknie, że komisja odwoławcza przedstawiła wystarczające uzasadnienie, wówczas, zdaniem skarżącej, komisja odwoławcza również naruszyła prawo, gdyż – bez jakiegokolwiek odniesienia do wymogów prawa – zgodziła się z wnioskami ACER opartymi na wadliwej definicji ograniczeń.
5. Zarzut piąty dotyczący braku należytego uzasadnienia oraz naruszenia prawa, gdy nie uwzględniono żądania przedstawienia dowodów podniesionego przez skarżącą.
  - Skarżąca twierdzi, że komisja odwoławcza nie przedstawia żadnej istotnej oceny żądania, a zatem narusza obowiązek przedstawienia należytego uzasadnienia. Wedle skarżącej jako że komisja odwoławcza musi uzasadnić swoje rozstrzygnięcie dotyczące zasadności odwołania, spoczywał na niej obowiązek zwrócenia się o informacje celem rozstrzygnięcia rozpatrywanej sprawy. Zdaniem skarżącej komisja odwoławcza naruszyła zatem prawo kiedy nie uwzględniła żądania skarżącej o udzielenie informacji.
6. Zarzut szósty dotyczący braku należytego uzasadnienia oraz naruszenia prawa, którego dopuściła się komisja odwoławcza, gdy uznała, że wyznaczenie granicy obszaru rynkowego było proporcjonalne.
  - Skarżąca podnosi dwa różne zarzuty: brak należytego uzasadnienia jako naruszenie praw procesowych oraz naruszenie prawa w odniesieniu do wymogów prawa. Zdaniem skarżącej zaskarżona decyzja nie uwzględniła podstawowej zasady proporcjonalności zawartej w art. 16 rozporządzenia (WE) nr 714/2009⁽²⁾, która jest również podstawową zasadą wyrażoną w TFUE.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) 2015/1222 z dnia 24 lipca 2015 r. ustanawiające wytyczne dotyczące alokacji zdolności przesyłowych i zarządzania ograniczeniami przesyłowymi (Dz.U. 2015, L 197, s. 24).

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 714/2009 z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie warunków dostępu do sieci w odniesieniu do transgranicznej wymiany energii elektrycznej i uchylające rozporządzenie (WE) nr 1228/2003 (Dz.U. 2009 L 211, s. 15).

**Skarga wniesiona w dniu 29 maja 2017 r. – Austrian Power Grid i Voralberger Übertragungsnetz/
ACER**

(Sprawa T-333/17)

(2017/C 249/52)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Austrian Power Grid AG (Wiedeń, Austria) i Voralberger Übertragungsnetz GmbH (Bregenz, Austria) (przedstawiciele: adwokaci H. Kristoferitsch S. Huber)

Strona pozwana: Agencja ds. Współpracy Organów Regulacji Energetyki (zwana dalej „ACER”)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— uchylenie w całości decyzji komisji odwoławczej ACER z dnia 17 marca 2017 r., sprawa A-001–2017 (skonsolidowana) oraz stwierdzenie nieważności następujących części i przepisów decyzji ACER nr 06/2016 z dnia 17 listopada 2016 r. w sprawie wniosku operatorów systemu przesyłowego energii elektrycznej dotyczącego ustalenia regionów wyznaczania zdolności przesyłowych:

i. artykułu 1 zaskarżonej decyzji w związku z

— art. 1 ust. 1 c) załącznika I

— zawartego w art. 2 ust. 2 lit. e) załącznika I słowa „także” oraz tekstu „for the purposes of capacity allocation on the affected bidding zone borders until the requirements described in Article 5(3) of this document are fulfilled” („dla celów alokacji zdolności przesyłowej na granicach odpowiedniego obszaru rynkowego, dopóki wymogi określone w art. 5 ust. 3 tego dokumentu będą spełnione”);

ii. Artykuł 2 zaskarżonej decyzji;

iii. Załącznik IV;

iv. Załącznik V;

pośilkowo

stwierdzenie nieważności w całości zaskarżonej decyzji oraz przekazanie sprawy komisji odwoławczej do ponownego rozpoznania;

— obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi siedem zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący tego, że komisja odwoławcza błędnie uznała, iż ACER jest właściwy, by zmienić wniosek operatorów systemu przesyłowego (zwanymi dalej „OSP”).

Skarżący twierdzą, że zaskarżona decyzja jest niezgodna z prawem, gdyż komisja odwoławcza nie odniosła się do braku właściwości ACER, by zmienić co do istoty wniosek wszystkich OSP dotyczący regionów wyznaczania zdolności przesyłowych (zwanymi dalej „RWZP”).

2. Zarzut drugi dotyczący tego, że komisja odwoławcza błędnie uznała, iż ACER był właściwy, by nie uwzględnić żądania wprowadzenia zmiany zgłoszonego przez E-Control.

Zdaniem skarżących zgłoszone przez austriacki krajowy organ regulacyjny (zwany dalej „KOR”), E-Control, żądanie wprowadzenia zmiany w przedstawionym przez wszystkich OSP projekcie RWZP nie zostało rozpatrzone zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 9 ust. 12 rozporządzenia dotyczącego alokacji zdolności przesyłowych i zarządzania ograniczeniami przesyłowymi⁽¹⁾. Skarżący twierdzą, że komisja odwoławcza naruszyła prawo, gdy przychyliła się do owego niezgodnego z prawem żądania zgłoszonego na podstawie art. 9 wspomnianego rozporządzenia.

3. Zarzut trzeci dotyczący tego, że komisja odwoławcza błędnie uznała, iż ACER jest właściwy do wyznaczenia obszarów rynkowych w trakcie postępowania prowadzonego na podstawie art. 15 rozporządzenia dotyczącego alokacji zdolności przesyłowych i zarządzania ograniczeniami przesyłowymi.

Zdaniem skarżących wszystkie metody dokonywania wykładni oraz orzecznictwo i wykładnia autentyczna dokonana przez Komisję jasno potwierdzają, że rozdzielenie istniejącego obszaru rynkowego od obowiązku wdrożenia mechanizmu alokacji zdolności przesyłowych może nie być oparte na art. 15 rozporządzenia dotyczącego alokacji zdolności przesyłowych i zarządzania ograniczeniami przesyłowymi. Natomiast, jak twierdzą skarżący, interpretacja, za którą opowiada się ACER i którą popiera komisja odwoławcza jest oparta na niepoprawnej i niekompletnej wykładni prawa i okoliczności faktycznych sprawy.

4. Zarzut czwarty dotyczący tego, że komisja odwoławcza błędnie zinterpretowała pojęcie „ograniczeń strukturalnych” oraz zakres przysługującej jej kontroli.

Zdaniem skarżących w decyzji dotyczącej RWZP, ACER – w celu uzasadnienia przyjętego przez siebie założenia, iż granica niemiecko-austriacka jest strukturalnie ograniczona – przedstawił interpretację ograniczeń strukturalnych, która nie znajduje oparcia ani w rozporządzeniu dotyczącym alokacji zdolności przesyłowych i zarządzania ograniczeniami przesyłowymi, ani w rozporządzeniu (WE) nr 714/2009⁽²⁾. Skarżący twierdzą, że akceptując de facto tę błędną interpretację obowiązującego prawa, komisja odwoławcza utrzymała w mocy decyzję, co do istoty niezgodną z prawem. Ponadto, jak twierdzą skarżący, przychylając się do przyjętego przez ACER założenia dotyczącego występowania ograniczeń strukturalnych na granicy niemiecko-austriackiej, komisja odwoławcza błędnie przesunęła ciężar dowodu na skarżących oraz naruszyła ciężący na niej obowiązek dokonania pełnej oceny okoliczności faktycznych sprawy oraz obowiązek uzasadnienia.

5. Zarzut piąty dotyczący tego, że komisja odwoławcza błędnie uznała za proporcjonalne rozdzielanie niemiecko-austriackiego obszaru rynkowego.

Skarżący twierdzą, że w sposób niebudzący wątpliwości wykazali, iż nakazane przez ACER rozdzielanie niemiecko-austriackiego obszaru rynkowego stanowi nieproporcjonalną ingerencję w ich prawa. Jednakże twierdzą oni, że komisja odwoławcza nie odniosła się w ogóle do argumentów przedstawionych przez nich w odwołaniach. Ponadto skarżący twierdzą, że komisja odwoławcza błędnie uznała za odpowiednie rozdzielanie obszaru rynkowego oraz wprowadzenie mechanizmu alokacji zdolności przesyłowych.

6. Zarzut szósty dotyczący tego, że komisja odwoławcza błędnie uznała, iż wprowadzenie niemiecko-austriackiego obszaru rynkowego nie ogranicza podstawowych wolności.

Zdaniem skarżących wykazali oni, iż, wbrew wnioskowi, do jakich doszedł ACER oraz komisja odwoławcza, wprowadzenie mechanizmu alokacji zdolności przesyłowych na granicy niemiecko-austriackiej ogranicza swobodny przepływ towarów ustanowiony w art. 34 i 35 TFUE oraz swobodne świadczenie usług (art. 56 TFUE). Skarżący twierdzą, że komisja odwoławcza bardzo krótko i bez uzasadnienia oddaliła ich argumenty i stwierdziła, że ograniczenia ilościowe odnoszące się do dwustronnego handlu energią elektryczną nie budzą żadnych zastrzeżeń w świetle podstawowych wolności. Zdaniem skarżących komisja odwoławcza naruszyła w tym zakresie prawo pierwotne UE oraz obowiązek uzasadnienia.

7. Zarzut siódmy dotyczący tego, że komisja odwoławcza błędnie uznała decyzję ACER dotyczącą RWZP za zgodną z zasadami proceduralnymi.

Skarżący twierdzą, że wykazali we wniesionych odwołaniach, iż decyzja ACER dotycząca RWZP jest częściowo wadliwa z następujących powodów: (i) ACER przekroczył swoje kompetencje, gdy uznał, że jego opinia o charakterze niewiążącym wydana we wrześniu 2015 r. wywołuje wiążące skutki, ponadto ACER naruszył prawa procesowe skarżących, co do ich istoty, gdyż opinia ta nie była objęta postępowaniem konsultacyjnym; (ii) Dokumenty, na których podstawie ACER przygotował decyzję dotyczącą RWZP nie obejmowały badań technicznych, analiz i dogłębnych ocen: albo ACER przekazał skarżącym znacznie okrojone informacje i tym samym naruszył prawo skarżących do dostępu do akt sprawy zagwarantowane w art. 41 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, albo ACER w ogóle nie przygotował lub nie poddał konsultacjom technicznych ekspertów i analiz, celem oparcia decyzji ACER dotyczącej RWZP na prawidłowych elementach faktycznych; (iii) ACER nie uwzględnił obowiązkowych wymogów dotyczących zmian w obszarze rynkowym, o których mowa w art. 33 rozporządzenia dotyczącego alokacji zdolności przesyłowych i zarządzania ograniczeniami przesyłowymi; (iv) decyzja dotycząca RWZP jest oparta na okolicznościach faktycznych, które nie zostały dostatecznie wyjaśnione, przy czym ACER nie przedstawił uwag.

Zdaniem skarżących, mimo iż ACER w sposób istotny naruszył przewidziane prawem opisane wyżej zasady proceduralne, komisja odwoławcza, również bardzo ogólnie, potwierdziła zgodność z prawem decyzji dotyczącej RWZP, a zatem działała niezgodnie z prawem.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) 2015/1222 z dnia 24 lipca 2015 r. ustanawiające wytyczne dotyczące alokacji zdolności przesyłowych i zarządzania ograniczeniami przesyłowymi (Dz.U. 2015, L 197, s. 24).

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 714/2009 z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie warunków dostępu do sieci w odniesieniu do transgranicznej wymiany energii elektrycznej i uchylające rozporządzenie (WE) nr 1228/2003 (Dz.U. 2009 L 211, s. 8).